

VERGONYA (III): HEU MENTIT I CONTINUEU MENTINT AL COL·LECTIU!

Barcelona, 6 de març del 2018.-

L'1 i 2 de març, la nostra organització sindical mitjançant el [comunicat 35/2018](#) i el [comunicat 36/2018](#) va afirmar categòricament que la TRISINDICAL van abandonar Jordi Farré davant del Tribunal Suprem i que han reclamat a les acusacions particular (família) i popular (**SAP-FEPOL**) les costes del “presumpte” recurs de cassació.

Els comunicats de resposta d'SPC i del CAT no s'han fet esperar i vist que han mentit clarament al col·lectiu i que continuen mentint, des de la nostra organització sindical no tenim més remei que respondre per dir quina és la veritat.

Primer.- Indignats per la sentència del cas del Jordi Farré.

En data de 21 de març del 2017, SPC i CAT publicaven a les seves pàgines webs el comunicat amb el títol “Indignats per la sentència del cas del Jordi Farré”. No era per menys, una sentència que considerava l'autor de la mort d'en Jordi, homicida imprudent era veritablement indigna.

En aquest [comunicat](#), SPC i CAT consideraven que **“la sentència no correspon amb la gravetat dels fets i els serveis jurídics dels dos sindicats han presentat recurs”**. Insistim! Ja per llavors manifestaven haver presentat recurs.

Per tant, a no ser que fos per **oportunisme** i **populisme** (que també podria ser), SPC i CAT deixaven clar que anaven al Tribunal Suprem per recórrer la sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona.

Però no! Ara [SPC](#) i [CAT](#) diuen al col·lectiu que van decidir no presentar recurs de cassació donada l'argumentació del jutge, perquè creien que no hi havia arguments suficients. Com diu la dita: “Donde dije digo, digo Diego” i on dic que hem presentat ara dic que no perquè no ho consideraven oportú. (1a MENTIDA).

Segon.- Una autèntica “chapussa” davant del Tribunal Suprem.

Ha quedat clar que **SAP-FEPOL**, com acusació popular, sí ha anat fins el final del procés per defensar els interessos del nostre company! Encara que això pogués suposar una condemna a costes. Creiem que la defensa d'un company mort en acte de servei s'ha de portar fins als últims extrems. Sinó per a què estem? Per a nosaltres és més important que l'homicida d'un company pagui els seus delictes, que l'interès monetari del Sindicat.

Però, per contra de retirar-se si no veien viabilitat (cosa que podien fer perfectament) dins d'aquest sindicalisme de façana i d'aparença, SPC i CAT van continuar en el procediment. A l'Audiència de Barcelona ho van fer (com acusació popular) adherint-se als arguments de la Generalitat i del **SAP-FEPOL**, sense això sí, presentar ni un sol argument per iniciativa dels seus serveis jurídics. Però davant del Suprem no hi ha vista oral i per això CAT i SPC havien de presentar escrit d'al·legacions.

I aquí la **chapussa**! SPC i CAT no van presentar cap escrit d'al·legacions, ni una sola al·legació en defensa del nostre company. És mentida que desistissin com acusació popular! Simplement no van fer la seva feina i no van fer el que tocava.

No som idiotes! Recórrer una sentència és un acte voluntari. D'haver desistit ni SPC ni CAT constarien en el procediment ni com a part recurrent, ni com a part recorreguda. (2a MENTIDA)

I què és el que ha provocat que SPC i CAT passin a ser part recorreguda?

Per una banda no haver-se retirat tocava i per l'altra no presentar ni una sola al·legació en defensa del nostre company, el que ha provocat que passessin de part recurrent a part recorreguda, en tant que el Tribunal Suprem ha entès que les dues organitzacions acceptaven la sentència de l'Audiència de Barcelona. Per això i només per això Héctor López (autor) i SPC i CAT compartien rol.

Tercer.- SPC i CAT han demanat les costes a la família.

És cert i vergonyós que SPC i CAT han demanat les costes tant a la família del nostre company, com a l'acusació popular representada pel **SAP-FEPOL**. Menteixen (i ho saben) quan neguen una evidència tan flagrant.

SPC i CAT per mà dels seus equips jurídics, i fins i tot abans que ho exigís la defensa del propi acusat, van reclamar les costes que han recaigut sobre la família i nosaltres.

SAP-FEPOL com a part en el procediment té a les seves mans tota la documentació (alguna de la qual es va adjuntar en fotografia en el comunicat 36/2018) amb el qual acreditem aquesta afirmació. Ells no n'han adjuntat cap!

Els nostres delegats tenen la documentació que acredita que van ser SPC i CAT els primers en demanar les costes, sense que fossin INSTATS per l'autoritat judicial. CAT menteix quan diu que les costes van ser presentades a instància judicial (3a MENTIDA).

La petició de costes NO és obligatòria! Un demana costes quan vol reclamar-les sobre la part contrària. I és més. Encara que hagués estat reclamat per l'autoritat judicial (que no ho és), CAT i SPC podrien haver mantingut silenci, ja que així les costes s'haguessin entès per desistides (cosa sabuda per qualsevol advocat).

CONCLUSIONS:

1. **SPC i CAT** han mentit al col·lectiu quan van anunciar que defensarien el nostre company presentant recurs al Suprem. Ja està bé d'enganyar la gent.
2. **SPC i CAT** han actuat barroerament no retirant-se del procés judicial i compareixent com a part sense presentar ni una sola al·legació.
3. **SPC i CAT** van sol·licitar la condemna a costes a les parts que sí vam defensar la causa fins als últims extrems del nostre company.
4. **SPC i CAT** tot i tenir la possibilitat de reconèixer l'error no ho han fet construint un autèntic relat de mentides que, documentació en mà, és fàcilment desmuntable.
5. No només s'han de dir les coses per acontentar al col·lectiu! Si les dius, les fas i si les fas, com a mínim, les intentes fer bé! Una altra cosa és que acabin sortint! No fer-ho així sí és tractar d'idiotes a la gent que representes.

SAP, TREBALLEM X A TU!